

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Cristi Lefter
(art. 349 alin. (1¹) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-1585/2023

1-21056153-01-Ira-18092023)

Recurs inadmisibil depus după 01 septembrie 2023; Lipsa indicării vreunui temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) CPP; Dezacordul cu pedeapsa aplicată legal nu constituie temei de recurs, iar aprecierea probelor privind vinovăția din decizia instanței de apel nu a fost irațională; În partea dezacordului cu încasarea cheltuielilor judiciare, recursul este vădit neîntemeiat.

05 februarie 2026

Au judecat anterior cauza judecătorească
Prima instanță – Ghenadie Eremciuc
Instanța de apel – Ion Talpa, Oxana Mironov, Svetlana Șleahtițki

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Cristi Lefter,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Leonid Chirtoacă,
Alexandru Negru, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Cristi Lefter s-a născut în anul 1994 în r-ul Glodeni. El a fost învinuit de aplicarea violenței asupra unei persoane cu funcție de răspundere, în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

2. Cristi Lefter a fost apărat de avocații Pavel Savițchi și Ina Cepoi.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin [sentința](#) din 29 martie 2023, Judecătoria Bălți, sediul Central, a constatat vinovăția lui Cristi Lefter în comiterea infracțiunii incriminate și l-a condamnat la un an de închisoare. Instanța a încasat de la acesta cheltuielile judiciare, în mărime de 768 de lei. La 08 august 2023, [instanța de apel](#) a respins apelurile apărării și a menținut sentința.

4. La 14 septembrie 2023, avocatul Ina Cepoi a declarat recurs, fără a invoca un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Ea solicită casarea deciziei și emiterea unei hotărâri de achitare.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 11 martie și s-a terminat la 14 aprilie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 15 aprilie 2021 - 29 martie 2023. Instanța de apel a examinat cauza între 25 aprilie și 08 august 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 20 octombrie 2023.

ÎN FAPT

6. Cristi Lefter a fost învinuit că, la 29 ianuarie 2021, aproximativ la ora 11:15, aflându-se în arest preventiv în Penitenciarul nr. 11 Bălți și participând on-line, din biroul special amenajat, la ședința de judecată a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, fără motiv întemeiat, a scos un obiect asemănător cu o lamă de la un aparat de ras de unică folosință și a început să se automutileze în regiunea mâinii stângi. În timpul intervenției colaboratorilor penitenciarului pentru curmarea faptei antisociale, acesta s-a opus aplicării cătușelor, refuzând să arunce obiectul tăios, iar în cursul imobilizării forțate, în scopul sistării activității lor de serviciu, l-a lovit cu partea tăioasă a obiectului pe agentul superior Igor Bujag, angajat al Secției Pază și Escortă a Penitenciarului nr. 11 Bălți, în regiunea degetului II al mâinii stângi, cauzându-i, potrivit raportului de expertiză judiciară, o vătămare corporală neînsemnată sub forma unei plăgi tăiate. Acțiunile lui au fost

încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal (violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească).

7. Cauza a fost examinată în procedură generală. La 29 martie 2023, prin [sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central](#), Cristi Lefter a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la un an de închisoare. Instanța a încasat de la acesta cheltuielile judiciare, în mărime de 768 de lei pentru efectuarea raportului de constatare și a raportului de expertiză.

8. Instanța a reținut declarațiile părții vătămate Igor Bujag care a relatat că, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu în biroul pentru ședințe on-line din Penitenciarul nr. 11 Bălți, inculpatul s-a automutilat cu un obiect ascuțit asemănător unei lame și, în momentul în care a intervenit pentru a-l imobiliza și a-i aplica cătușele, a fost lovit la degetul II al mâinii stângi. Martorii Sergiu Ixari și Gheorghe Cojocari au confirmat că inculpatul a refuzat somațiile repetate de a se calma și de a preda obiectul tăios, iar atunci când au intervenit colaboratorii penitenciarului a manifestat un comportament agresiv și a aplicat o lovitură părții vătămate. Aceste declarații au fost coroborate cu concluziile raportului de expertiză judiciară care confirmă existența unei vătămări corporale neînsemnate. Instanța a reținut că înregistrările video relevă comportamentul violent și agitat al inculpatului, opoziția acestuia față de somațiile repetate ale colaboratorilor penitenciarului de a se calma și de a preda obiectul tăios, precum și momentul intervenției acestora. Instanța a apreciat că ansamblul probelor administrate este suficient pentru a demonstra, dincolo de orice îndoială rezonabilă, existența faptei și vinovăția inculpatului. La stabilirea pedepsei, instanța a avut în vedere gravitatea faptei comise și faptul că a mai fost anterior condamnat, aflându-se în executarea unei pedepse pentru o infracțiune din categoria celor grave. Instanța a apreciat că reeducarea acestuia nu poate avea loc în libertate și a considerat justificată aplicarea unei pedepse privative de libertate.

9. La 10 aprilie 2023 și, respectiv, la 14 aprilie 2023, avocații Ina Cepoi și Pavel Savițchi, în interesele lui Cristi Lefter, au declarat apeluri. Apărătorii au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat. Avocatul Ina Cepoi a susținut că fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal. El nu a acționat cu intenția de a aplica violență persoanei vătămate, iar leziunea constatată ar fi survenit accidental, în contextul imobilizării forțate. Totodată, ea a invocat caracterul excesiv al pedepsei aplicate.

10. Avocatul Pavel Savițchi a susținut că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii. Inculpatul nu a urmărit sistarea activității de serviciu a părții vătămate, conduita acestuia fiind determinată de dorința de a obține amânarea ședinței de judecată desfășurate în lipsa avocatului ales. În acest context, automutilarea constituie o abatere disciplinară potrivit art. 242² pct. 8) Cod de

executare, și nu o infracțiune de violență împotriva unei persoane cu funcție de răspundere. Probele administrate nu demonstrează existența intenției directe, iar vătămarea corporală suferită de partea vătămată era compatibilă cu ipoteza producerii accidentale, în timpul imobilizării, aspect confirmat inclusiv de concluziile expertizei medico-legale. Totodată, apărătorul a contestat modul de apreciere a declarațiilor părții vătămate și ale martorului, ambii colegi de serviciu. La fel, avocatul a invocat încălcarea dreptului la apărare și a principiului egalității armelor, arătând că instanța de fond a respins sistematic demersurile apărării, nu a asigurat contradictorialitatea probelor și nu a motivat soluțiile adoptate cu privire la cererile formulate.

11. La 08 august 2023, [Curtea de Apel Bălți](#) a respins apelurile apărării și a menținut sentința. Instanța de apel a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția lui Cristi Lefter, reținând că ansamblul probelor administrate demonstrează săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal. Instanța a respins teza apărării privind lipsa laturii subiective și a reținut că inculpatul a acționat cu intenție directă, în contextul opunerii față de aplicarea cătușelor și al refuzului de a arunca obiectul tăios, iar acțiunile sale au urmărit sistarea activității de serviciu a colaboratorilor penitenciarului. Totodată, instanța a apreciat că ipoteza apărării referitoare la producerea întâmplătoare a leziunii în timpul imobilizării este infirmată de declarațiile părții vătămate și martorilor, coroborate cu raportul de expertiză și înregistrările video. În ceea ce privește pedeapsa, a constatat că aceasta a fost individualizată corect. Instanța a menținut și soluția privind cheltuielile judiciare, apreciind că prima instanță a încasat corect suma de 768 de lei pentru rapoartele de constatare și expertiză. Decizia motivată a fost pronunțată la 12 septembrie 2023.

12. La 14 septembrie 2023, avocatul Ina Cepoi a declarat recurs, fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Ea solicită casarea deciziei și emiterea unei hotărâri de achitare. În recurs, apărătorul a reluat, în esență, argumentele formulate anterior în apel. Ea a susținut că acțiunile inculpatului nu s-au îndreptat spre sistarea activității de serviciu a părții vătămate, ci au urmărit influențarea judecătorului pentru a determina amânarea ședinței în lipsa avocatului ales. Apărătorul a invocat că prima instanță nu a analizat probele, nu s-a referit la toate circumstanțele reale ale cauzei, iar instanța de apel a examinat cauza superficial. Totodată, apărătorul a criticat soluția în partea individualizării pedepsei, susținând că instanțele au aplicat o sancțiune prea aspră și inechitabilă raportat la criteriile generale de individualizare. Recurentul susține că sarcina demonstrării vinovăției aparține statului și că cheltuielile legate de administrarea probelor nu pot fi puse în obligația persoanei, iar instanțele au greșit atunci când au dispus încasarea acestor sume de la inculpat.

13. La 20 octombrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. Instanța nu a primit vreo referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

5) a fost aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege;

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”

15. Partea relevantă a art. 229 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat ... ori sunt trecute în contul statului.

(2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

...

(3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul ... dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

16. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

17. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

18. Recurentul nu a indicat expres temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Din conținutul cererii rezultă însă că recurentul invocă lipsa întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile condamnatului, nelegalitatea obligării la plata cheltuielilor judiciare și caracterul pretins excesiv al pedepsei. Prin urmare, aceste critici urmează a fi examinate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) și, respectiv, pct. 5) Cod de procedură penală. În vederea facilitării examinării, fiecare temei de recurs va fi analizat separat.

a. Art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală

19. Temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală există exclusiv atunci când pedeapsa stabilită de instanță nu respectă

limitele prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă. Asemenea argumente nu au fost invocate în recurs. Prin urmare, recursul este inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (decizia nr. [1ra-754/2024](#), § 50).

b. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

20. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrară sau vădit nerezonabilă atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

21. Recurentul susține că instanțele au reținut eronat existența intenției directe și scopul de a sista activitatea de serviciu a colaboratorilor penitenciarului, iar leziunea ar fi survenit accidental în timpul imobilizării. Aceste critici vizează modul de apreciere a probelor și reiau, în esență, argumentele formulate anterior în apel. Instanțele de fond și de apel au reținut că faptele comise de condamnatul Cristi Lefter întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, concluzie sprijinită de ansamblul probelor administrate. Declarațiile părții vătămate Igor Bujag, ale martorilor Sergiu Ixari și Gheorghe Cojocari, procesul-verbal de ridicare a obiectului tăios, precum și rapoartele de constatare și expertiză medico-legală, confirmă aplicarea violenței cu un obiect ascuțit-tăios și cauzarea unei vătămări corporale neînsemnate. Înregistrarea video relevă conduita agresivă a condamnatului, refuzul de a se conforma somațiilor și opoziția față de aplicarea cătușelor, inclusiv manipularea cu obiectul tăios în timpul intervenției (vezi para. 8 și 11). Aprecierea probelor efectuată de instanța de apel nu este irațională, întrucât concluziile sale se bazează pe o analiză logică și coerentă a materialului probator. Teza apărării privind caracterul accidental al leziunii a fost examinată și respinsă motivat, fiind contrazisă de probele administrate. Invocarea de către recurent a scopului de a obține amânarea ședinței de judecată nu exclude existența intenției de a aplica violență în momentul intervenției colaboratorilor penitenciarului și nici scopul imediat de a împiedica exercitarea atribuțiilor lor de serviciu. Intenția se apreciază în raport cu conduita manifestată în momentul actului de violență, iar nu exclusiv prin prisma motivației inițiale invocate de condamnat. Recursul nu indică nici o eroare de drept și nici o apreciere vădit

nerezonabilă a probelor determinante. Criticile formulate exprimă doar un dezacord cu evaluarea probelor și cu raționamentul instanței de apel, fără a întruni standardul ridicat impus de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

22. Cu referire la argumentul că statul trebuie să suporte cheltuielile pentru expertiza judiciară, instanța reiterează că în încheierea nr. [1ra-1057/2023](#) Curtea Supremă de Justiție a oferit o interpretare clară în ceea ce privește obligația de plată a cheltuielilor judiciare. După cum rezultă din interpretarea sistemică a art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt de regulă suportate de condamnat. Acestea sunt suportate de stat doar în cazul tipurilor de cheltuieli menționate la art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, sau în cazul eliberării condamnatului de plata cheltuielilor ca urmare a situației materiale a ultimului. În recurs nu se pretinde că situația materială a condamnatului era atât de gravă încât nu era justificată încasarea de la acesta a cheltuielilor judiciare. Mai mult, incapacitatea de plată cu greu poate justifica eliberarea unei persoane apte de muncă de la plata acestor cheltuieli. Prin urmare, și în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

23. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Ina Cepoi împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 august 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru